

KARCINOM PROSTATE

Joseph Henkes, Belgija/Nieder-Emmels

1. juna 2004.

„Mogući neželjeni efekti operacije”

Desilo se to u sredu 21. marta, 2001. godine. Kao i svakog drugog dana, vozio sam se na posao. Do ranog popodneva su počeli problemi sa mokrenjem. Čim bi mlaz urina krenuo, moja prostata bi stegla uretru, i od tada pa nadalje morao sam da mokrim skoro na svakih pola sata.

Kad sam te večeri došao kući, rekao sam ženi: „Imam problem sa mokrenjem, i mislim da bi to moglo da bude zbog prostate”. Nije verovala svojim ušima, i rekla mi je: „zar u tim godinama?” U to vreme imao sam 51 godinu.

Dve noći zaredom – 21. i 22. marta 2001. – imao sam temperaturu od 39,5 °C. Bilo mi je jasno da mikrobi i bakterije rade svoj posao. Odugovlačio sam sa odlaskom doktoru jer sam mislio da će se problem rešiti sam od sebe. Međutim, stanje je nastavilo da se pogoršava pa sam u ponedjeljak, 26. marta došao s posla kući, i otišao pravo kod lekara. Do tada je urin izlazio samo u kapima. Uretra je bila potpuno sužena, a to se, izgleda, dešava samo u 5% slučajeva.

Doktor me je pregledao i otkrio da mi je prostata jako, jako uvećana. Uzeo mi je krv da ustanovi nivo PSA. Našao je 92,6 ng7ml – a normalno je između 0 i 4. Na seminarima Dr Hamera naučio sam da se u ovakvim slučajevima može uraditi samo jedno, umetnuti kateter. Moja žena je bila u tolikoj panici, da je smesta zakazala pregled kod urologa za sledeći dan, 27. mart.

Urolog se užasn timer kad je video koliko urina ima u mojoj bešici. Umetnuo je kateter, što mi je donelo ogromno olakšanje. Posle toga je vrlo pažljivo pokušao da me ubedi u neophodnost operacije. Već je bio upozoren od strane mog lekara opšte prakse da ne želim operaciju. Čak je pokušao i da me uplaši pričom o svom pacijentu koji je odbio operaciju, i šest meseci kasnije bio mrtav – mozak mu je bio pun metastaza.

Prasnuo sam u smeh, jer sam od Dr Hamera čuo objašnjenje bajke o metastazama! Urolog me je otpustio po kratkom postupku sa kateterom i svim ostalim, i dao mi dve nedelje bolovanja. To mi je bilo prvo bolovanje u profesionalnoj karijeri.

U petak, 30. marta oko 22 h urađena je biopsija. U 22:30 sam imao termin za CT mozga.

Tog vikenda sam zaboravio da otvorim kateter dok sam mokrio, i primetio sam da urin teče pored katetera. Shvatio sam da se tumor verovatno već smanjio; inače, urin ne bi mogao da zaobiđe kateter.

U ponedjeljak, 9. aprila, moj porodični lekar mi je uradio još jedan pregled krvi. On je pokazao nivo PSA od 16.4 ng/ml. Ponosno sam rekao, „vidite, ne moram na operaciju – nivo PSA već pada.” Na šta mi je on odgovorio da svakako nema šanse da se izvučem bez operacije. U ponedjeljak, 17. aprila, opet je rađen test krvi, a uzet mi je i uzorak urina; ovaj put je nivo PSA porastao na 18.5. To je mom porodičnom dalo za pravo da kaže: „Rekao sam Vam – nivo PSA ponovo raste.”

Kad sam povodom toga pozvao Dr Hamera, uverio me je da je to savršeno normalna pojava, i da uopšte ne treba da se uzbuđujem zbog toga. PSA će varirati sve dok me budu pregledavali u tom području.

U četvrtak ujutru, 19. aprila, moj porodični lekar mi je uklonio kateter. Posle podne sam imao zakazan pregled kod urologa. Pitao me je da li sam mogao da mokrim, a ja sam odgovorio „dvaput!” Onda mi je uradio još jedan ultrazvuk i video da je mokraćna bešika potpuno prazna.

Vidno besan, u izveštaju koji je govorio u diktafon je izjavio da su se rezultati biopsije zagubili, i da je najviša vrednost PSA bila 16.4. Kad je završio sa izveštajem, primetio sam da je pogrešio i zatražio da ispravi taj broj i upiše pravi, koji je iznosio 92.6! Izvinio se i počeo izveštaj od početka, beležeći ispravne vrednosti PSA.

Posle toga sam ponovo pozvao Dr Hamera, i on mi je savetovao da ostavim sve kako jeste do septembra/oktobra.

Još jedan test rađen je 3. septembra 2001. i gle, pokazao je PSA od 2.8 ng/ml. Na sledećem od 19. februara 2002., PSA je bio 2.17 ng/ml. Rezultati dva dodatna testa, od 10.5.2002. i 5.3.2003. su bili 1.89 i 2.01, tim redom.

Sa tim sjajnim rezultatom je cela ta situacija je za mene završena. Osećam se odlično do današnjeg dana. Sve se vratilo u normalu čak i u pogledu seksa, da i ne govorim da nemam nikakvih problema sa mokrenjem i zadržavanjem mokraće.

Terapija

Moj porodični lekar je pri analizi urina 17.4.2001. pronašao „štetne bakterije” u mojoj bešici i propisao mi antibiotike – koje ja nikada nisam uzeo. Pored toga, urolog mi je propisao lek koji se zove „OMIC”, koji je trebalo da uzimam do kraja života. Ni njih nisam ni dotakao.

Mogući neželjeni efekti operacije

Rezultati „struganja” (transuretralne resekcije prostate) ili kompletnog uklanjanja prostate mogu biti sledeći neželjeni efekti:

1. Inkontinencija; samo nekoliko procenata pogođenih muškaraca ima sreću da može da zadržava mokraću posle „struganja” – što je ozbiljan hendikep u kasnijem životu.
2. Impotencija; isto kao pod 1.
3. Kontinuirana zavisnost od hormonskih suplemenata.
4. Druge potencijalne neprijatnosti koje se ne mogu unapred utvrditi.

Biološki konflikt: konflikt prokreacije ili rodni konflikt

Biološka svrha: Prostata postaje aktivna sa ciljem povećane proizvodnje sekreta, kojim bi se prenelo više semene tečnosti do „pravog mesta”.

Kada se javlja aktivnost prostate?

U sledećim tipičnim slučajevima:

1. Kad muškarac misli da nikad neće imati unuke (moj slučaj).
2. Kad muškarac ima devojku, a neko mu je preotme, ili ga devojka ostavi.
3. Kad otac ima sina koji je krenuo pogrešnim putem (droga), ili je homoseksualac.
4. Kad otac ima ćerku koja takođe ima destruktivne navike, ili je lezbejka.

Kako su nastali moji problemi sa prostatom?

Oktobra 1999., moj sin je morao na operaciju mozga. Posle toga mu je leva strana tela ostala paralizovana. U to vreme on je živeo sa svojom devojkom – lepom Brazilkom. Januara 2001., naša buduća snaha nas je pozvala i rekla mojoj ženi i meni: „Da li sedite? Imam za vas veliko iznenađenje. Mislim da sam trudna, ali treba da uradim neke testove da bih bila sigurna”.

Nas dvoje smo tog trenutka pomislili isto: „Za ime Boga, ne baš sada!” U svakom slučaju, još uvek nisu bili venčani. (I moja žena i ja smo bili veoma strogo vaspitavani u katoličkom duhu.)

Kad je devojka 20. marta otišla da uradi ultrazvuk, trudnoća je zaista i potvrđena. Seli smo ispred ekrana, gledali snimke sa ultrazvuka, i odmah smo mogli da vidimo da tu ima nešto. Po meni, to je bio 100% dokaz njene trudnoće.

Već sledećeg dana, u sredu, odvezao sam se na posao, i oko 14 h su počeli problemi sa mokrenjem. Moja prostata je već bila jako otečena.

Da sam nastavio da se prema celom pitanju predbračne trudnoće odnosim sa gnušanjem, siguran sam da bi moja prostata ostala aktivna. Razrešenje mog konflikta bilo je totalno prihvatanje situacije. Kad sam pozvao Dr Hamera one večeri kad mi je umetnut kateter, i dok smo razgovarali na temu moje prostate, on mi je rekao: „Počni da uživaš u iščekivanju svog malog unučeta”. Kada sam prigovorio da oni još nisu ni venčani, odgovorio mi je: „Nije važno – uvek to mogu da urade kasnije”. Tako su i uradili septembra 2002.

Na kraju, želeo bih da se zahvalim Dr Hameru zato što je otkrio Germansku Novu Medicinu, i zato što je svojim odličnim savetima pomogao mojoj porodici i meni da izađemo na kraj sa teškom situacijom.

Rak možemo izlečiti – ali se ne možemo boriti protiv njega!

Uz srdačne pozdrave,

Joseph Henkes

Na engleski prevedeno sa originalnog nemačkog dokumenta

Prevod: Dr Radmila Jonić

Izvor: www.LearningGNM.com